

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 800
Letna naročnina L 1.500
Letna inozemstvo L 2.500
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XIV. - Štev. 36 (707)

Gorica - četrtek 6. septembra 1962 - Trst

Posamezna številka L 35

Prosti čas - zapravljeni čas Poizkusi za sporazum v Ženevi

Novi časi stavijo pred ljudi tudi nove probleme. Med temi je danes tudi uporaba prostega časa. Včasih tega problema ni bilo. Od dela prostega časa je ostalo tako malo, da njega uporaba ni povzročala nobenih težav ne ljudem ne oblastem. Poleg tega so bili ljudje takrat tako tradicionalno navezani na domače in družinsko življenje, da je uporaba prostega časa, kar ga je ostajalo, bila že tradicionalno določena. V tem oziru so zanimivi spisi nekaterih naših starejših pisateljev, ki nam opisujejo življenje na kmetih, npr. Jurčič ali Fran Jaklič. Tam vidimo, kako preprosto in koristno je bila določena tudi uporaba prostega časa.

VEDNO VEČ PROSTEGA ČASA

Danes je pa s tem nekaj čisto drugega. Napredek moderne tehnike je privedel tudi do tega, da imajo ljudje veliko prostega časa na uporabo. To velja ne samo za uradnike in delavce, temveč v precejšnji meri tudi že za kmete. In bolj ko napreduje motorizacija kmetijstva, več prostega časa ima tudi kmet. Sicer pravimo vsi, da se nam nekam strašno muči. Toda to ni mrzlica zaradi dela, temveč ker se nam muči po drugih opravkih, ki niso sestavni del našega vsakdanjega dela. Zato se enemu muči, da ne izgubi televizijske oddaje, drugemu se muči v kino, tretjemu v bar, četrtemu na deželo, kjer se pije dobro vince in je okusna gnjat itd. Zdaj poleti se pa vsem muči k morju, ali v hribe, ali sploh po svetu. Da bi se vsem tem mučilo k rednemu dnevnemu delu, ni mogoče trditi, razen morda zjutraj, če so predolgo spali, ker so prejšnji večer predolgo čuvali pred televizijskim aparatom ali v kinu ali na kaki drugi zabavi. Da imajo danes ljudje več prostega časa, pričajo ravno statistike o letošnjem turizmu, ki so presegle vse dosedanje rekorde.

Razvoj pa gre za tem, da bi imel človek vedno več prostega časa. Ameriški sistem petdnevnega delovnega tedna se vsepovedno vedno bolj uveljavlja. V Italiji so ga dosegli bančni nastavljenici. Zato so ob sobotah vse banke zaprte. Za njimi silijo sedaj še drugi. Ne bo dolgo časa preteklo, ko bodo stavile zahteve po petdnevem delovnem tednu vedno nove kategorije nameščencev in delavcev. Z eno besedo: poklicno delo pušča človeku vedno več prostega časa, ki ga mora človek kako uporabiti. In to je danes problem, ki zanima sociologe in moraliste. Torej tudi Cerkev.

UPORABA PROSTEGA ČASA — VERSKI IN SOCIALNI PROBLEM

Za čim bolj skladno uporabo prostega časa so se zanimali že različni narodni in mednarodni socialni kongresi in zanima se tudi Cerkev, saj je od načina, kako ljudje uporabljajo svoj prosti čas, odvisna v precejšnji meri njih časa in večna sreča. Zato je to verski in socialni problem.

POZIV PAPEŽA JANEZA XXIII.

Verski problem je uporaba prostega časa predvsem ob nedeljah. Kajti Mojzes je zapisal v 3. božji zapovedi: »Pomni, da boš počeval sobotni dan! Šest dni delaj in opravljaj svoja dela! Sedmi dan pa je sobota za Gospoda tvojega Boga: ne opravljaj nobenega dela ne ti ne tvoj sin, ne hči ne hlapec ne dekla, ne živina ne tujec...« (2 Mojz, 20, 8). To je božja zapoved. O božjih zapovedih pa je rekel Kristus, da ni prišel postaviti razvezovat, temveč jo dopolniti. Zatorej je jasno, da Cerkev ne more odstopiti od posvečevanja nedelj, kakor je Bog naročil, predvsem od tega ne, da se nedelje posvečujejo z odpuščanjem težkih del. Papež Janez XXIII. je glede tega dejal v enem zadnjih govorov: »Trebja je, da na Gospodov dan ljudje prenehajo biti ljudje strojev in zemškega dela. Resnično se morajo zdržati od dela ne samo tako zvanega hlapčevskega, marveč tudi drugega, ker delo jemlje počitek umu, ki prav tako potre-

buje, da se dvigne k nebeskim stvarim, k molitvi v aktivni udeležbi liturgičnega življenja in v premišljevanju božje besede.«

Kako čudni so pa naši ljudje: ravno ob nedeljah tako radi poiščejo kako delo, nujno ali ne nujno, samo da delajo. Tako sem npr. videl nekega kmeta z Oslavja, da je v nedeljo 19. avgusta sredi sedanje največje suše mučil sebe, svoje otroke in živino in v nedeljo bral krompir. Vprašal sem se, ali je mogoča kaka večja nespamet, in še danes se o tem vprašujem. Pa to ni več redki pojav, to je postala navada pri večini naših kmetov v goriški okolici, na Krasu in okrog Trsta. Vse dela ob nedeljah z nekim pohlepom in morda celo s prezirnim prav zato, ker je Bog v nedeljo delo prepovedal. Vemo, da nekateri krivi učenci tako delo podpirajo in ga sami gojijo, kjer so na oblasti. Vedo pač, da na ta način najbolj ubijejo v človeku verski čut. Tak človek namreč postane le še živina, živina on in njegov sin in hči in vsi, ki z njim skrunijo nedeljski počitek, živina, ki živi zato, da gara in da se v nedeljo zvečer napije ob kletvi in kvantli, ali da se zabava na plesu in ob pikantnih filmih.

In vendar je sv. oče dejal: Zahvaliti se moramo božji previdnosti, če moderna tehnika omogoča ljudem, da imajo več prostega časa. V krščanskem naziranju življenje predstavlja ves čas, ki je dan človeku, ne samo čas dela nego tudi čas počitka, veliko vrednoto, ki jo je Bog zaupal človeku in ki jo mora človek uporabljati v njegovo slavo in za izpopolnjevanje svoje osebnosti. Prosti čas ne izključuje oddiha, vendarle ne sme škodovati verskim, družinskim in socialnim dolžnostim. To se pravi, naj človek svoj prosti čas posveti najprej temu, da izpopolnjuje svoje dolžnosti do Boga, kot so molitev in sv. maša. Potem družini, ki jo sicer med tednom tako redko vidi, zlasti otrokom. In končno ostanje še socialne dolžnosti, ki nas vežejo na družbo: apostolat, dobrodelnost, politično udeleževanje, sindikalno delo ipd. Samo tako bo uporaba prostega časa v resnici plodovita in posvečevalna, zaključuje sv. oče.

O da bi nekaj teh resnic hoteli razumeti tudi naši ljudje, ki skrunijo nedelje z nepotrebnim delom, kako lepše bi bilo njih življenje in kako manj bi bilo kazni božjih nad nami vsemi!

(r+r)

V Alžiriji še ni miru

Položaj v Alžiriji se nikakor ni razčistil, ampak še poslabšal. Clani političnega odbora, ki se nekako smatra za centralno oblast v deželi, so zapustili glavno mesto Alžir, ki ga nadzorujejo vojaki četrte in tretje vilaje in se umaknili v Oran. Od tu so organizirali vse njim zveste čete (vilaje) in jih poslali nad Alžir, okrog kate-rega so postavili obroč v razdalji sto kilometrov. Nekaj dni so se tretja in četrta vilaja, ki nadzorujeta področje Alžira, ter čete zveste Ben Beli mirno gledale, ker si nobena stran ni hotela prevzeti odgovornosti za začetek državljanske vojne. Medtem pa poročajo, da so se Ben Bellove čete začele pomikati proti mestu, ne da bi naletele na kak resen odpor. Vojaki četrte in tretje vilaje se omejujejo le na uničevanje mostov in podobnega ter se koncentrirajo v Alžiru, kjer pravijo, da se bodo upirali Ben Bellovim četam do zadnjega moža.

Civilno prebivalstvo ne razume tega ter obsoja spore med alžirskimi voditelji. Zato stoji bolj ob strani in ne zahteva ničesar drugega, kot da se enkrat sporazumejo in začnejo z obnovo dežele.

Po zavrnitvi tudi delnega sporazuma o prekinitvi atomskih poskusov od strani sovjetskega delegata Kuznjecova je ženevska razorožitvena konferenca po dolgih oklevanjih spet zašla na mrtev tir. Pesimistično vzdusje, ki je zajelo bodisi javno mnenje kakor tudi uradne kroge, se je še povečalo v naslednjih dneh, ko je isti sovjetski delegat kategorično ponovil svoj »njete« tudi na plenarni seji razorožitvene konference.

Kot znano so ZDA in Velika Britanija pretekli teden predstavile na razorožitveni konferenci sedemnajstih držav dva osnutka pogodbe o prekinitvi atomskih poskusov. — Prvi razorožitveni načrt je predvideval prepoved vseh atomskih poskusov (na zemlji, v zraku, pod vodo in pod zemljo) pod nadzorstvom posebne mednarodne znanstvene komisije, ki bi imela nalogo prepričati se tudi na kraju samem, da se atomsko premirje res povsod lojalno izvaja.

Drugi načrt pogodbe pa je predvideval prepoved vseh atomskih poskusov z izjemo onih pod zemljo, katerih ni še mogoče ugotoviti z obstoječimi tehničnimi instrumenti, ker so zelo slični navadnim zemeljskim potresom. V tem delnem sporazumu so se za-hodnjaki močno približali stališču Sovjetske zveze, saj so se odpo-vedali mednarodnemu nadzorstvu, v upanju, da bodo Sovjeti od svoje strani napravili še majhen korak naprej, če res iskreno želiijo sporazum. Na drugi strani je upošteval predloge nevtralnih držav in v bistvu tudi italijanskega odposlanstva, kateri je pred tedni vzbudil precej polemike. Ameriški tisk ga je namreč ostro kritiziral, komunistični pa ga je zelo hvalil in priporočal. Pohvalila ga je celo moskovska »Pravda«, očitajoč Amerikancem, da ne želijo ne samo prepovedi, ampak tudi niti delne omejitve nuklearnih poskusov. — Ko so pa ZDA skupno z Veliko Britanijo uradno predlagale tak delen sporazum, ga je Sovjetska zveza kratkomalo za-

vrnila, najprej v pododboru za nuklearna vprašanja, nato pa še na splošnem razorožitvenem odboru sedemnajstih.

Toda Sovjetska zveza je prav-tako zavrnila tudi prvi načrt, ki je predvideval prepoved tudi pod-zemeljskih poskusov, češ da se pod mednarodnim nadzorstvom skriva vohunstvo.

NOVA PRIZADEVANJA ZA ZBLIZANJE

Pri tem se samo od sebe postavlja vprašanje, zakaj je Sovjetska zveza zavrnila tako lepo priliko, ki se ji je nudila, da se postavi pred nevtralnimi državami in podpiše vsaj sporazum, omejen na prekinitve poskusov v zraku, na zemlji in pod vodo, če že noče prepovedi vseh poskusov brez izjeme. — Politični strokovnjaki v teh vprašanjih si to nepopularno zadržanje Sovjetske zveze razlaga-jo s tem, da Sovjeti, čeprav bi radi prišli v doglednem času do sporazuma, v tem trenutku ne marajo sprejeti nobene obveznosti. In to verjetno dokler se jim ne bo zdelo, da so na tem področju do-segli Ameriko. — Nasprotno pa so ZDA, ki so kar se tiče atomske znanosti pred Sovjetsko zvezo pripravljene v vsakem trenutku z mednarodno pogodbo ustaviti a-tomske poskuse.

Polemika med Adenauerjem in Macmillanom

Odkar je zahodnonemški kan-celer Adenauer postal prijatelj ge-nerala De Gaulla, je pri marsika-terem vprašanju spremenil svoje stališče in ga prilagodil franco-skemu. In to se posebno pozna pri pogajanjih o evropski politični združitvi ter o vstopu Velike Bri-tanije v Skupno evropsko stališče.

Tako se je pretekli teden zgo-dilo, da je zaradi tega izbruhnila med Bonnom in Londonom prava diplomatska vojna. Adenauer se je namreč v nekem intervjuju za radiotelevizijo obregnil ob Veliko Britanijo, češ da ne mara vstopiti v snujočo se evropsko politično unijo. Da ne bi teh svojih misli nikdar izrazil! V Londonu je bil takoj ogenj v strehi in Foreign Office (zunanje ministrstvo) je že ob enih ponoči demantiral A-denauerjeve izjave. Ker je Adenauer izrecno vmešal v spor ministrske-ga predsednika Macmillana, pripis-juč mu dve protislovni izjavi o stališču Velike Britanije do evrops-ke politične zveze, je angleška vlada objavila sporni sestavek iz Macmillanovega pisma nemškemu kanclerju, čeprav nima navade objavljati privatne korespondence državljanov. Iz primerjave obeh izjav je razvidno, da je Adenauer-jevo tolmačenje pretirano; Mac-millan je namreč samo izrazil željo, da bo njegova vlada odločala o vstopu v politično zvezo po vstopu v SET.

Toda bolj kot ta besedna vojna so važni razlogi, ki so napotili nemškega državnika, da začne polemiko z angleško vlado. Ne sme-mo namreč pozabiti, da je pred durmi nadaljevanje pogajanj v Bruslju o načrtu evropske poli-tične zveze med šestorico evrop-skih držav. General De Gaulle in kancler Adenauer, ki igrata na karto francosko-nemškega prijat-eljstva, hočeta imeti v tej bodoči zvezi vodilno besedo. Zato želita

Kljub zavrnitvi zadnjih anglo-ameriških predlogov so vrata za nadaljnja pogajanja ostala še da-lje odprta. Da bi vsaj omilili mu-čen vtis, ki ga je povzročilo sov-jetsko zadržanje na svetovno jav-no mnenje, je ameriški predstav-nik Dean predlagal, naj tristran-ski pododbor, ki obravnava to za-devo, nadaljuje svoje delo tudi po 8. septembru, ko bodo odložili ženevske konference. Obenem je sprejel datum 1. januarja 1963 kot rok, po katerem bi bilo treba pre-kiniti atomske poskuse, kakor je predlagal sovjetski delegat Kuz-njecov. Postavil je le en pogoj in sicer, da se v tem vmesnem ob-dobju sklene pogodba na podlagi predlogov ZDA in Velike Britani-je. Zahodna delegata sta še doda-la, da zahod brez predhodnega sporazuma ne more sprejeti atom-skega premirja. Tako de facto premirje je bilo sprejeto leta 1958, a ga je Sovjetska zveza septembra lani nenadoma prekinila. — Sov-jetska zveza in Amerika sta med-tem že opravili vsako svojo serijo poskusov. Toda svetovno javno mnenje odločno pritiska na vele-sile, da tej tekmi napravijo en-krat konec. Glavna ovira je še ved-no medsebojno nezaupanje. Pot do odprave tega slednjega bo tež-ka in dolgotrajna.

pospešiti tovrstna pogajanja, do-kler Velika Britanija ni še spre-jeta v SET in torej nima še be-sede pri stvari. Nasprotno pa an-gleška vlada želi biti obveščena o teh pogajanjih.

DE GAULLE V BONNU

V znamenju nemško-francoske-ga prijateljstva, se je francoski predsednik De Gaulle podal na uradni obisk v Nemčijo. To je v zgodovini prvi uradni obisk kake-ga francoskega državnega pogla-varja v Nemčiji.

Strašen potres v Iranu

Strahotne so posledice potresa, ki je v soboto 1. septembra ob 22.20 prizadel vzhodni Iran na področju, širokem 34 tisoč kv. km. Potres je trajal 60 sekund in seizmologi izjavljajo, da je bil 100 krat močnejši kakor pa potres v Agadirju, ki je zahteval 12.000 mrtvih. Središče potresa je bilo med Gazvinom in Hamadanom 160 km vzhodno od Teherana. Vse zveze s prizadetim področjem so pretrgane in reševanje je zato zelo otežkočeno. Na ti-soče mrtvih je še pod ruševinami in ne-varnost kužnih bolezni vedno bolj grozi prestrašenemu prebivalstvu. V uradnih krogih so javili, da je število mrtvih in ranjenih doseglo že 20.000. Pri reševalnih akcijah sodeluje vojaštvo, policija in za-sebniki, velika pa je tudi pomoč drugih držav, ki neprestano pošiljajo na priza-deto področje šotore, živeč, zdravila in odeje. Noči so namreč v Iranu zelo mrzle, termometer je padel pod ničlo, zato je več ljudi, ki preživljajo noči na prostem, zmrznilo. V Teheran prevažajo v dolgih avtokolonah ranjence, ki jih nato razme-ščajo po zasilnih bolnišnicah. Združene dr-žave so poslale v Iran zasilno bolnišnico in 1000 ton živeča.

Sv. oče je poslal sožalno brzojavko iran-ski vladi, prav tako sta poslala sožalno brzojavko tudi ministrski predsednik in predsednik republike. V Iranu so progla-sili narodno žalovanje, saj tako hude ka-tastrofe ne pomnijo v deželi.

TELEGRAMI

BEOGRAD: Sovjetski državni poglavar Brežnev obišče v kratkem Jugoslavijo. Med njegovim obiskom bodo posebne dvostranske komisije obravnavale ideo-loška nasprotja med sovjetskimi in ju-goslovanskimi komunisti.

EGIPT: Egiptovski diktator Naser je na zasedanju Arabske lige v Libanonu, na katerem ga je sirijska vlada obdžila vmeševanja v njene notranje zadeve, zagrozil z izstopom iz organizacije.

PORT OF SPAIN: Pretekli teden sta otoka Trinidad in Tobago v Antilskem morju ob venezuelski obali postala neodvisna po 165 letih angleške kolonialne oblasti. Ostala pa bosta vključena v Common-wealthu kot najmanjša država ameri-škega kontinenta. — Voščila je poslal sam Hruščev.

KRŠČANSKI NAUK

Pomoč kristjanu v hudi bolezni

V hudi bolezni in ob smrtni uri potrebuje kristjan še posebne tolažbe za dušo in okrepčila za hirajoče telo. Zato nam prihaja Jezus, veliki prijatelj bolnikov, na pomoč z zakramentom svetega maziljenja.

Sveto maziljenje

Sveti Jakob piše iz Jeruzalema spreobrnjenim Judom: »Je kdo bolan med vami? Naj pokliče duhovnike Cerkve, in naj ga v imenu Gospodovem z oljem mazilijo ter nad njim molijo. In verna molitev bo bolnika rešila in Gospod mu bo polajšal, in če je v greh, mu bo odpuščeno.« (Jak 5, 14-15).

Iz teh besed je razvidno, da so že apostoli ta zakrament delili. Cerkev ga deli kristjanom, ki so v smrtni nevarnosti vsled bolezni ali starosti ali nesreče, — tudi otrokom, ako so prišli do pameti. — Sveto maziljenje se sme tudi ponoviti, če je smrtna nevarnost minila in se nato spet pojavlja.

Bolnik mora svoje grehe iz srca obžalovati in se za maziljenje, če je mogoče, pripraviti z dobro spovedjo. Zaupati mora, da bo Kristus, zmagovavec nad boleznijo in smrtjo, tudi njemu pomagal. — Duhovnika je treba pravočasno poklicati, da more bolnik zakrament prejeti še pri polni zavesti.

Duhovnik mazili bolnika s posvečenim bolniškim oljem na peterih čutilih: (očeh, ušesih, nosu, ustnicah, rokah) in nogah in zraven moli: »Po tem svetem maziljenju in svojem milosrdnem usmiljenju naj ti odpusti Gospod, kar si grešil z gledanjem, poslušanjem, tipanjem, duhanjem, govorjenjem. Amen.«

Sveto maziljenje nam poveča posvečujočo milost, očisti nas grehov in odpušča časne kazni, krepi nas v skušnjavah in trpljenju, zlasti v smrtnem boju, in deluje tudi telesno zdravje, če je to duši koristno. — Celu smrtne grehe odpušča, če se bolnik ne more več spovedati, a svoje grehe obžaluje ali jih je prej obžaloval.

Naravnost neumno in zelo škodljivo je mnenje mnogih slabo poučenih ljudi, ki mislijo, da mora bolnik umreti, ko je prejel ta zakrament. — Ravno nasprotno je res. Pri molitvah svetega maziljenja se prav posebno prosi, tudi za telesno ozdravljenje. Da pa jih večina umrje, se ne smemo čuditi, saj je ta zakrament postavljen samo za težko bolne kristjane, ki so v smrtni nevarnosti, in za njih dušno okrepčanje. — Navadno se pa po svetem maziljenju redno zaznamuje tudi neko telesno polajšanje njih bolniškega stanja.

Na poti do konkordata med Vatikanom in Avstrijo

27. avgusta sta izmenjala v vatikanski palači državni tajnik kardinal Cicognani in avstrijski poslanik dr. Koreth ratifikacijske listine o konvenciji med sveto stolico in Avstrijo, ki so jo podpisali na Dunaju 9. junija, s katero so uredili vprašanje šolskega pouka. — To je prvi korak do konkordata.

Poslanica za misijonsko nedeljo

Tajnik kongregacije za širjenje vere msgr. Sigismond je tudi letos izdal posebno poslanico na vse vernike za pripravo misijonskega dne, ki se bo letos vršil dne 21. oktobra. Letos, tako pravi tajnik, bo ta dan še posebej važen, ker to leto sovpada s pričetkom drugega vatikanskega koncila. Letos je minilo 45 let od motu proprio Romanorum Pontificum Pija XI., ki je organizirano in osredotočeno v papeških ustanovah za širjenje vere, v ustanovi sv. Petra apostola za domače duhovnike, sv. Detinstva in v misijonski duhovniški zvezi. Msgr. Sigismond na koncu omenja veliki pomen koncila, ki bo dal misijonom nove vzpodbude, in prosi za molitve in žrtve v korist misijonov.

Novi škofje

Sv. oče je imenoval šest tajnikov rimskih kongregacij za naslovne nadškofje. Posvetil jih bo sam dne 21. septembra v lateranski baziliki. — Poleg tega je imenoval za škofa še msgr. Pija Peschinija, znanega cerkvenega zgodovinarja, ki je po rodu Furlan in ima 85 let; msgr. Cavagno, ki je bil dolgo let cerkveni asistent ital. ženske KA, in pa msgr. L. Civardija, ki prav tako izhaja iz vrst ital. KA.

Nemški katoliški shod

Nad 200.000 nemških katoličanov, ki so se zbrali na Schuetzenplatzu v Hannoverju na Doljnem Saškem na zaključni slovesnosti 79. Katholikentaga, je poslušalo radijsko poslanico, ki jo je za to slovesno priložnost naslovil nanje papež Janez XXIII. Papež je najprej pozdravil mesto Hannover, ki je najbolj obljudeno mesto v škofiji Hildesheim, nato pa je dejal: Posebej nam je to mesto drago zaradi njegove organizacije v korist nemških beguncev, katerih število predstavlja dve tretjini krajevnega prebivalstva.

Kitajska dosegla 700 milijonov

Neka kitajska uradna publikacija je objavila vest, da je Kitajska dosegla 700

milijonov prebivavcev. Od leta 1952 dalje se je število Kitajcev letno povečalo za 13 milijonov.

Za župnega upravitelja v Koprju

je bil imenovan g. Leopold Jurca, doslej župnik v Pazinu. V pomoč bo dobil g. Vladimírja Piriha in novomašnika Bojana Ravbarja. Sedem let so dušno pastirstvo v koprski stolnici opravljali frančiškani, pa so bili s 14. oktobrom odpoklicani v Ljubljano. Gospod Leopold Jurca je tukajšnji rojak, doma iz Opčin.

Na Barbano - za koncil

Praznik žalostne Matere božje postaja vsako leto bolj dan skupnega romanja vernikov goriške nadškofije na Barbano. Njih število se veča iz leta v leto in dobiva tradicionalni značaj. Letos pa bomo našemu romanju dali izreden namen: na romanje pojdemo, da pri Mariji na Barbani pomolimo za vesoljni cerkveni zbor. Po vsem svetu verniki molijo v ta namen. V Lurdu pri vsaki večerni procesiji zmoli eno desetko rožnega venca za Cerkev v molku in eno za vesoljni cerkveni zbor. V Fatimi se prav tako vršijo molitve v ta namen. Ta teden se je zbralo 6 tisoč duhovnikov iz Lombardije na božji poti v Caravaggio pri Cremoni, da skupaj s kardinalom Montinijem in svojimi škofi preživijo en dan v molitvi za uspeh prihodnjega koncila. Isto poročajo iz Belgije, Holandske, Nemčije, vsepovsod se verniki s svojimi duhovniki zbirajo, da sledijo vabilu sv. očeta Janeza XXIII., naj vsi molijo za božji blagoslov bližnjemu vesoljnemu cerkvenemu zboru.

Tej želji in vabilu sv. očeta se bomo odzvali tudi mi slovenski verniki goriške nadškofije, ki se bomo v soboto 15. septembra podali na Barbano k Materi božji, da tam vsi, duhovniki in verniki, molimo za razsvetljenje od Sv. Duha vsem, ki se bodo vesoljnega cerkvenega zbora udeležili. Da bo naša skupnost s sv. očetom še trdnješa, bomo povabili tudi g. nadškofa Pangrazia, da obenem z nami moli in za namene sv. očeta mašuje. Tako bo naše letošnje romanje na Barbano, ki bo komaj dobre tri tedne pred začetkom koncila, naš največji doprinos k uspehu te največje zadeve sodobne Cerkve. Zato

Dr. Franc Jaklič
70-LETNIK

Dne 14. avgusta je v ZDA obhajal svojo sedemdesetletnico dr. Franc Jaklič, katehet na goriški slovenski višji gimnaziji po drugi svetovni vojni. Marsikdo se ga še spominja, saj je v Gorici s tako gorečnostjo oznanjal Marijino čast zlasti pri šmarnični pobožnosti za naše vernike pri Sv. Ivanu. Poleg tega je g. jubilent eden izmed najboljših nabožnih slovenskih pisateljev.

Rojen je bil v vasi Andol na Dolenjskem leta 1892. Studiral je v Ljubljani in Innsbrucku in bil tam sošolec pok. msgr. Brumata. Kot duhovnik je bil katehet v St. Vidu in nato v Ljubljani, Kranju, Celju in zopet v Ljubljani. Ker je bil jasnih načel in je jasno oznanjal brezbožnost komunizma, je moral iz Ljubljane na Tirolsko. Od tu je prišel v Gorico in šel potem v Argentino.

Ko je škof Rožman iskal duhovnika, da bi raziskoval življenje in delo svetniškega škofa Friderika Barage, je to delo sprejel dr. Jaklič in odšel v Marquette v ZDA, kjer je štiri leta neumorno delal. Zaradi bolezni je moral to delo opustiti in je zdaj bolniški kurat.

Dr. Jaklič je zaradi lepega sloga in bogatih misli odlični pisatelj. Za Mohorjevo družbo je pripravil novo izdajo »Življenja svetnikov«. Njegove »Ure češčenja« so se kmalu priljubile in so prevedene tudi v španščino. Z dr. Vrečarjem je pripravil »Liturgiko« za srednje šole. Pred drugo svetovno vojno je izdal vzgojno knjigo »Svetla pot«, ki so jo komunisti v Jugoslaviji prepovedali. Napisal je življenjepis francoskega misijonarja v Afriki »Charlesa de Foucaulta«. Izdal je »Baragov molitvenik«. Celih deset let je pisal članke v revije Bogoljub, Glasnik S.J., Cvetje, Mladost, Vigred, Kres, Mentor.

Največji njegovi deli pa sta življenjepis o naših dveh velikih misijonarjih Frideriku Baragi med Indijanci Severne Amerike in Ignaciju Knobleharju v Afriki ob Nilu. To sta trajna spomenika, ki si ju je postavil. Seveda, če bi sedaj pisal življenjepis o Baragi, bi bil še popolnejši, saj se je potem še toliko let ukvarjal z raziskovanjem dela tega velikega misijonarja.

Gospodu doktorju — sedemdesetletniku — čestitamo tudi primorski znanci k jubileju in mu želimo še mnogo zdravih let, bogatih pri delu za čast božjo in zveličanje duš.

† Župnik Kr. Tomsič

V nedeljo 2. septembra so pokopali v Vipolžah župnika Krištofa Tomsiča, ki je tamkaj umrl 31. avgusta v starosti 80 let. Z vseh strani Brd, a tudi iz Italije, so prihili številni ljudje in pa kakih 30 duhovnikov, da izkažejo poslednjo čast

vzgledu duhovniku, zlatomašniku. Letošnji cerkveni shod sv. Egidija, ki je na prvo nedeljo v septembru običajno priklical v Vipolže toliko tujcev, se je tako spremenil v dan žalosti in trpkega slovesa od priljubljenega g. župnika.

Pogrebno sv. mašo in ostale obrede je opravil biljanski dekan g. Anton Krapež; ob odprtem grobu pa sta spregovorila šmartenski župnik g. Joško Benedetič, vipolški rojak, ter g. Ludvik Zorzut, znani briški kulturni delavec. Prvi je s toplimi izbranimi besedami prikazal pokojnikovo osebnost, drugi pa je poudaril pomen in važnost slovenskih duhovnikov za duhovni blagor in kulturni napredek našega ljudstva ter globoko spoštovanje, ki ga naše ljudstvo goji do svojih duhovnikov.

Pokojni g. Tomsič je bil roditelj v Gabrjah pri Mirnu dne 2. julija 1882. Studiral je v Gorici in bil posvečen v duhovnika dne 2. julija 1906. Poslali so ga za kaplana v Tolmin, kjer je zajel zlasti mladino s poučevanjem cerkvenega in narodnega petja. Bil je namreč izvrsten pevec in muzik, tako da ga je mislil g. nadškof imenovati za organista v goriški stolni cerkvi. Leta 1911 je odlični duhovnik postal vikar na Ponikvah, kjer ga je zajela vihra prve svetovne vojne. Poklican je bil pod orožje kot vojni kurat s činom stotnika. Storil

je veliko dobrega med ranjenci, begunci in razseljenci v vojnem zaledju. Po vojni ga je nadškof Sedej poslal za kurata na Trnovo pri Gorici, kjer je nato služboval skoro 40 let. Trnovo je, kot sploh vsa Goriška, utrpelo med prvo svetovno vojno nepopisno, tvorno in duhovno škodo. Mladi kurat je moral dvigati iz ruševin cerkev in župnišče, prispevati za obnovo porušenihi hiš in za celitev globokih ran, ki so jih verniki utrpeli v verskem in nravnem oziru. Leta 1936 je dosegel, da je g. nadškof povišal kuracijo na Trnovem v župnijo in g. Tomsič je postal prvi trnovski župnik. Nato pa je zabeznela druga svetovna vojna, ki je s svojimi grozotami tako težko prizadela naselja v Trnovskem gozdu, požgala Lokve in hudo poškodovala Trnovo, pozorišče ostrih bojev. Župnik Tomsič si je skoro na čudežen način rešil življenje, zlasti ko je bilo župnišče uničeno, a zdravje je ostalo za vedno skrhano. Leta 1956 je obhajal na Trnovem svoje zlatomašniško slavo, nato pa je stopil v pokoj in se umaknil v Vipolže, kjer je po štirih letih v skruti žrtvi in tihi molitvi kot sveča dogorel. Veličastni pogreb je pokazal, kako so ga vsi cenili in spoštovali.

Sredi skromnega vipolškega pokopališča zdaj spavajo, ramo ob ramenu, trije zlatomašniki: Jakob Piriš, Josip Fon, Krištof Tomsič. Skromni so njihovi grobovi, a vedno sveže cvetje, ki jih krasi, priča o trajni hvalečnosti briških src njim, ki so jim bili učitelji krepkega življenja in kažipot k Bogu.

Marijanski shod na Opčinah

V sredini farne cerkve na Opčinah je v cvetju pripravljen oltar Fatimske Kraljice in nad njim naš skupni pozdrav: Zdrava Marija! Pozdravljena Marija od tisočev vernih Slovencev, ki se bodo to nedeljo od vseh strani zgrnili v mogočno procesijo in pred tvojim oltarjem pod milim nebom obhajali svoj 14. letni marijanski shod na Opčinah!

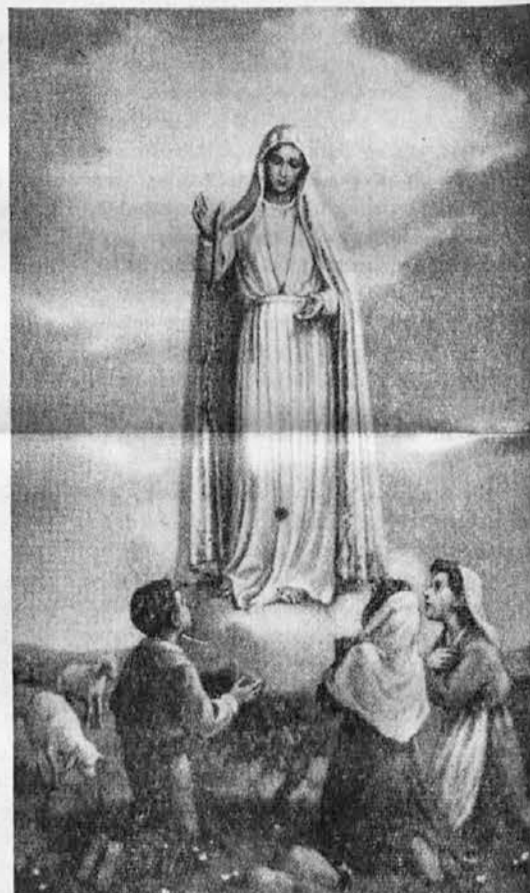
S P O R E D :

Na praznik se openska župnija pripravlja s tridnevno.

V nedeljo 9. septembra ob 11^h slovesna sv. maša, ob 4^h popoldne: v cerkvi skupni rožni venec, marijanska procesija, sveta maša z govorom g. župnika Mazora, ob sklepu shoda škofov blagoslov in nato običajni koncert. — To je kratek spored, ki pa bo trajal dobri dve uri. Vabimo na aktivno sodelovanje od začetka do konca!

N A V O D I L A :

Ker zaradi suše ni zelenja in tako ne moremo pripraviti vencev, zato ponovno prosimo dekleta in žene, prinesite cvetne šopke v procesijo, kakor imate lepo navado ob prazniku Sv. R. Telesa. — V nekaterih krajih ne morete dobiti avtobusov; pomagajte si z osebnimi vozili ali tudi z vlakom. Prevoz iz Trsta na Opčine bo podvojen. Opozarjamo tudi mi, bodite povsod previdni in upoštevajte cestne predpise. — Fantje in moške, stopite v procesijo za prvo godbo. Tam je mesto za vas. Prosimo za popolno sodelovanje na vsem shodu. — Zene in matere, stopite v procesijo za drugo godbo, vsa prisotna dekleta pa takoj za Marijinimi družbami. — Za sveto mašo dobite vsi besedilo za pesmi in skupno molitev. Pojmo vsi! Molimo vsi! — Zaključek shoda je takrat, ko dvignete openski fantje Marijin kip in

ga nesejo v cerkev. Do tega trenutka smatramo trg za cerkev: povsod zbranost in tišina, v molitvi in pesmi pa kakor eden zbor! — Stroški skupnega shoda niso majhni. Radodarnost, velikodušnost naj ostane vedno naša skupna in lepa lastnost!

SLOVENSKI ROJAKI! 14. marijanski shod prirejamo v letu cerkvenega zbora. 14. marijanski shod obhajamo ob prvi stolnici našega velikega narodnega delavca, duhovnika in škofa A.M. Slomška. Iskreno želimo, vabimo, naj bo na shodu častno zastopana vsaka župnija, vsaka vas, vsaka Bogu in narodu zvesta družina!

Z ljubljenim Sinom nas vse blagoslavlja Devica Marija!

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

500-letnica ljubljanske škofije

Osrednja proslava 500-letnice ljubljanske škofije bo v dneh 8. in 9. septembra. V soboto 8. septembra zvečer bo v ljubljanski stolnici koncert stolnega cerkvenega zbora, ki bo predstavil razvoj slovenske cerkvene glasbe.

V nedeljo ob devetih bo slovesna pontifikalna sveta maša ob prisotnosti jugoslovanskih nadškof in škofov. Popoldne ob 15.30 bo v Velešovem pri Kranju najprej slavnostna pridiga senjskega pomožnega škofa msgr. Josipa Pavličiča, nato procesija s starodavnim kipom Matere božje, po njej pa maša z ljudskim petjem.

Nov vseučiliški profesor v ZDA

Na hawardski univerzi je v lanskem šolskem letu promoviral g. Rado Lenček, ki je po vojni nekaj časa poučeval na slovenskih srednjih šolah v Gorici in Trstu.

Tu je tudi izdal skupaj s prof. dr. Turnškom etnografski zbornik Ob Jadranu. Na tržaškem radiu je imel vrsto odličnih literarnih in kulturnih predavanj. Zbral je tudi gradivo za lepo knjigo slovenske Marijanske lirike. Leta 1956 se je odselil z družino v ZDA, kjer je prejel štipendijo za študij na ugledni hawardski univerzi.

Novi doktor je že nastavljen za profesorja na University of Illinois, kamor se bo preselil v septembru. Hčerki Jelvica in Alenka sta že sophomores, to je v drugem letniku High School in se obe med angleškimi sošolkami krepko uveljavljata. Jelvica je umetnica-slikarica. Soprog prof. dr. Lenčka, gospa Antonija, hčerka znane slovenskega pesnika dr. Jožeta Lovrenčiča, je doslej tudi bila v službi na hawardski univerzi kot knjižničarka. Letos je z drugimi uslužbenci hawardske univerze z letalom odletela iz Bostona na potovanje, tudi v Trst in Ljubljano.

Deset let polifonije v Arezzu

Predsednik republike Segni podelil nagrade zmagujočim zborom

Letos je poteklo deset let od prvega mednarodnega polifoničnega natečaja »Guido d'Arezzo«, ki se vrši v starem toskanskem mestu pod okriljem ustanove »Amici della Musica«. V tem lepem času je Arezzo sprejel na stotine pevskih zborov z vseh strani Evrope in tudi drugih celin, da so tam pomerili v duhu pravega bratskega sodelovanja, ki ga prinaša petje in glasba nasploh. Vsako leto je prineslo nekaj novega, zbori na odru gledališča Petrarca so se menjavali leto za letom, mnogo se jih je zopet vrnilo; tu so se srečavali vsako leto prijatelji polifoničnega petja, glasbeni strokovnjaki in kritiki. Vedno pa je ostala pristna atmosfera petih dni polifoničnega konkurza, ko zadobi mesto Arezzo čisto drugo lice in zadira neko čisto uni-verzalno ozračje bratstva in povezanosti, v imenu najvišjih kulturnih vrednot, med katerimi zavzema glasba prvo mesto.

Letošnje obeležje X. mednarodnega polifoničnega natečaja je bilo še posebno slovesno. Ze prvi otvoritveni koncert je dal temu začetni pečat, ko so nastopile visoko kvalificirane skupine, kot i Virtuosi di Roma (Collegium Musicum Italicum), znana komorna orkestralna skupina, ki jo vodi Renato Fasano, ter polifonični zbor iz Rima pod vodstvom N. Antonellinija. Ti so skupno s solisti izvajali Vivaldijev koncert Letni časi in Glorio za zbor, solo in orkester ter nekaj Monteverdijevih madrigalov.

Udeležba zborov je bila letos zelo visoka, tako številčno kot tudi kvaliteto. Tekmovanja, ki se je vršilo od 22. do 26. avgusta, se je udeležilo 52 zborov iz 12 držav: Avstrije, Francije, Bolgarije, Zahodne Nemčije, Grčije, Italije, Jugoslavije, Holandske, Madžarske, Svice, Španije in ZDA. Tujih zborov je bilo 21. Iz Jugosla-

vije so prišli slovenski Primorski akademski zbor Vinko Vodopivec, ki je že leta 1958 odnesel prvo nagrado za moške zборе, nato zagrebški zbor Vladimir Nazor in Hor beogradskih madrigalista.

Zirijo so tudi zdaj sestavljali priznani glasbeniki in strokovnjaki: Franco Abbiati, Arturo Benedetti Michelangeli, Guido Camillucci, msgr. Celestino Eccher, Cesar Geoffray, Guido Guerrini, William S. Gwynn Williams, P. Graziano Mengozzi, Solon Michaelides, Luis Millet, Carlo Semini in Slavko Zlatič.

Potek tekmovanja je bil zelo zanimiv. Letos je bilo namreč razdeljeno na na štiri kategorije, in sicer za moške, mešane in ženske zборе ter za gregorijansko petje. Poleg tega je bil dva večera koncert nagrajenih zborov iz prejšnjih let. To je bilo tudi možno zato, ker je bilo letos prisotnih veliko kvalificiranih zborov, ki so nastopali v preteklosti.

Rezultati tekmovanja so bili razdeljeni po kategorijah. Za moške zборе so dobili prve tri nagrade zbor iz Pise, zbor Easo iz San Sebastian (Španija) in Primorski akademski zbor Vinko Vodopivec iz Ljubljane, ki ga vodi Brane Demšar. Za ženske zборе so dobili prve tri nagrade ex-aequo zbor sv. Cecilije iz Trenta in Kaufbeuren Martinsfinken iz Zah. Nemčije ter Debrečni Kodaly Korus iz Debreceña, Madžarska. Tekmovanje mešanih zborov pa je dalo naslednje izide: 1) University of Arkansas Schola Cantorum iz Fayetteville, ZDA; 2) La Psalette d'Orleans, Francija; 3) Società Corale Giuseppe Tartini iz Trsta. Hor Beogradskih madrigalista je v tej kategoriji zasedel sedmo mesto.

V tekmovanju za gregorijansko petje, ki se je vršilo letos v starodavni baziliki sv. Frančiška, je odnesel prvo mesto zbor sv. Cecilije iz Trenta, drugo pa nemški Kaufbeuren Martinsfinken.

Lestvica četrte kategorije, ki je obsegala folklorno petje, pa je takole sestavljena: 1) Zbor Easo iz San Sebastian, Španija; 2) Dobrudžanski Zvuci, Tolbukin (Bolgarija); 3) Debrečni Kodaly Korus, Madžarska; 4) Hor Beogradskih madrigalista; 5) Primorski akad. zbor V. Vodopivec. — V tej skupini je nastopalo skupno 34 zborov.

Kot že prej omenjeno, je bilo letos na areškem natečaju veliko število kvalificiranih zborov, zlasti še tujih. V tem se namreč zborovska udeležba precej razlikuje od prejšnjih dveh let. Tako visoko kakovost so pokazali predvsem kompleksi iz Madžarske, Jugoslavije, Bolgarije, Španije ter Združenih držav.

V nedeljo dopoldne je tržaški zbor S. Maria Maggiore pel osemglasno polifonično mašo »Regina Coeli« skladatelja Asole za dva zbora v stari romanski cerkvi S. Maria della Pieve.

Posebno slovesen je bil nedeljski zaključek X. polifoničnega natečaja ob priliki podelitve nagrad in zaključnega koncerta. Slovesnosti se je udeležil sam predsednik republike Segni v spremstvu ministrskega predsednika Fanfanija in drugih oblasti. Ob prihodu v gledališče Petrarca je na obeh straneh ceste pozdravljalo državnega poglavarja dva tisoč pevcev vseh zastopanih zborov. V slovesno okrašenem gledališču je nato predsednik Segni osebno po-

delil diplome dirigentom nagrajenih zborov, med katerimi je bil tudi slovenski zbor Vinko Vodopivec. Sledil je slovesni zaključni koncert, na katerem so nastopili zbor Guido Monaco iz Arezza ter zbori San Sebastiana, Pise, Trenta, Arkansas, Kaufbeuren, Psalette d'Orleans, Debrečen, Dobrudžanski Zvuci in zbor sv. Cecilije iz Sassarija, ki je nastopil na čast državnega predsednika, svojega someščana. Ves koncert je posnela tudi Italijanska televizija in oddajala program v ponedeljek zvečer.

Film o Kristusovem življenju

Veliki danski režiser Carl Theodor Dreyer bo zaključil svojo kariero s filmom o Kristusovem življenju.

Ze petnajst let misli na to snov. Film bo nosil naslov »Jezus-Jud«. Vest, da bo ta veliki umetnik ustvaril svoje zadnje delo, je dospela tudi v Benetke med obiskovavce mednarodnega festivala. Snemanje se bo začelo prihodnjem pomlad v Palestini.

Seveda zbudijo tovrstne vesti velik odmev povsod, tudi če dosepejo med razvijeno beneško občinstvo. Filmski svet bo namreč imel ogromno napak, vendar zna še ceniti, kar je vredno spoštovanja. Veliki danski režiser, ki ima danes 73 let, je v svojem dolgem življenju ustvaril samo trinajst filmov in med temi samo štiri velika in slavna dela: »Jean d'Arc«, »Vampir«, »Dies irae« in »Ordet«. Vendar kljub temu spada danes Dreyer med največje filmske umetnike in samo Charlie Chaplin se lahko meri z njim.

O njem so vedno govorili z neomejenim občudovanjem in spoštovanjem. Maloštevilni kritiki, ki so hoteli smešiti njegovo umetnost, so dosegli samo to, da so osmešili same sebe. Zadnjič, ko se je zgodilo nekaj takega, je bilo prav v Benetkah, kjer je Dreyer dobil zlatega leva za svoj film »Ordet«. Tedaj se je ta veliki režiser prvič predstavil občinstvu nekega festivala in je s svojo prisotnostjo zbudil večje občudovanje kot kaka filmska zvezda. To je bilo 26. avgusta 1955. leta.

Občinstvo je sledilo filmu v popolni tišini. To se ni nikdar prej zgodilo na tem festivalu. Nekateri tako zvani intelektualci niso mogli tega prenašati, zato so začeli proti koncu predvajanja šepetati in povzročati razne šume. Ko so se v dvorani prižgale luči, je nastala nenadna tišina in nihče si je ni upal prelomiti: niti motilci, niti Dreyerjevi občudovavci. Vsi so se obrnili do režiserja, ki je sedel na častnem mestu: sedel je mirno, niti potr, niti zadovoljen, samo nekako odsoten, kot če bi vsa stvar ne zadevala njega. Toda kmalu je tisti starec z belimi lasmi povzročil nenadno in burno ploskanje; vsi so ga gledali in mu ploskali: tudi tisti, ki so malo prej živžgali. In to ploskanje ga je spremljalo do hotelskih vrat.

Ta dogodek priča, kakšen čar zbuja osebnost režiserja, ki ni nikoli potreboval intervjuja in reklame, da ga drugi poslušajo. O vsem Dreyerjevem življenju

Dnevi zamejske mladine

Tiho in neopaženo se je zgodilo, da so na povabilo SKAD-a iz Gorice prišli v soboto in nedeljo v naše mesto mladi gostje s Koroške in pa s Tržaškega ter imeli v KD svoj prvi skupni tabor. To ni bila običajna javna prireditev, temveč prijateljsko srečanje med povabljenici, kakor se rado dogaja med družinami, ki se imajo rade. Tako so prišli skupaj tudi mladi fantje in dekleta s Koroškega in Tržaškega ter se tu srečali z mladimi ljudmi iz Gorice zato, ker se danes naša mladina ima rada. Čeprav torej ni šlo za javno prireditev, kljub temu lahko povemo besedo o tem srečanju, saj se tudi o družinskih zadevah sme govoriti.

SPORTNO SREČANJE

Danes mladina ljubi šport. Ivan Cankar pravi, da je v njegovi mladosti, to je pred skoro 70 leti, mladina ljubila poezijo in da so takrat tekmovali med seboj v poeziji. Danes pa mladina ljubi šport in zato so se v soboto popoldne mladinci iz vseh treh dežel pomerili najprej v športu. Ta del programa je vodila Olympia. Kakšni so bili rezultati, boste drugje našli.

KULTURNI VEČER

Ce sem zgoraj dejal, da danes mladina ljubi šport, nisem mislil s tem, da naši fantje in dekleta drugega ne marajo. Vsaj kar se tiče tistih, ki so v naših katol. mladinskih organizacijah, imajo smisel tudi za drugačno udejstvovanje. To so pokazali ravno na sobotnem in nedeljskem srečanju, ko smo na odru v KD videli tako bogat kulturni program, da smo se čudili. Res je, da je kulturni del nastal iz sodelovanja mladine treh dežel, toda istotako je res, da so mladinci iz vseh treh dežel pokazali enako ljubezen in navdušenje za lepo umetnost in materino besedo. In to je bilo značilno za to njih slavje. Tisti povabljeni gostje, ki smo v soboto zvečer prisostvovali njih nastopu na kulturnem večeru, lahko izpričamo, da je to res. Goriška mladina je na tem večeru imela glasbeni in pevski del. Moški zbor iz Jazbin je kar dvakrat nastopil vsakokrat s tremi pesmimi; gdč. Bernarda Bandelj iz Podgore pa je ob klavirskem spremljevanju A. Bratuža zapela tri solospve. Tržačani so nam preskrbeli recitacijo globokega verskega misterija Kajnov angel ital. dramatika Santuccijs. Dočim so Korošci zaigrali na tamburice pod vodstvom Gabrijela Hanzeja in zapeli nekaj pesmi pod taktirko dr. Cigana. Dr. St. Janežič pa je opolnoči imel svojo meditacijo za mladino, pa tudi za starino. Tako so nam njegove globoke misli bile priprava na nedeljo.

BOGATA NEDELJA

Naslednji dan, v nedeljo, so se mladinci zbrali najprej na dvorišču Alojzijevejšča, kjer so imeli sv. mašo in pridigo. Maševal in govoril je zopet dr. Janežič. Nato so si ogledali goriško mesto in se šli poklonit spominu naših kulturnih mož, ki splojo na goriškem pokopališču, predvsem pok. prof. Fileju in L. Bratužu. Tako je prišel čas kosila, ki so ga gostje imeli na Oslavju. Nakar so se podali še v Steverjan. Na žalost tam niso dobili grozja, ker ga je suša pobrala, so pa našli prijazne ljudi in lep razgled.

obstaja zelo obširna bibliografija. Noben filmski režiser ni doslej zbudil tolikega zanimanja. **Mira**

Cas je pa hitel in treba se je bilo pripraviti na drugi del kulturnega programa, ki so ga pripravili za v nedeljo popoldne. Tudi sedaj so bili navzoči številni povabljeni poleg mladine iz vseh treh dežel. Zopet smo imeli priložnost videti na odru skavte iz Trsta z duhovitimi domislicami, slišati koroški tamburaški zbor in pevski mešani zbor, poslušali prof. Peterlina iz Trsta, ki je govoril s prepričevalnim navdušenjem, ki mu je lastno, o vlogi mladine v današnjih dneh, in zlasti še videti nekaj glavnih prizorov iz Devinskega šolarja, igre, ki so jo že predavali na Repentabu in na tržaškem radiu. Pa oglasil se je tudi oktet Planika s tremi pesmimi. Za zaključek smo še slišali prisego Zamejske mladine na besedilo dr. Janežiča.

Gorko je bilo v dvorani, ali še bolj gorko je bilo v naših srcih ob pogledu na mladino, ki nam je toliko lepega pripravila. Zal nam je bilo le eno: da ni bilo mogoče imeti tega tabora za vso javnost. Ali upanje imamo, da bo v prihodnje tudi ta ovira odpadla.

Organizatorjem in nastopajočim naša zahvala in pohvala.

(r + r)

Radio Trst A

Teden od 9. do 15. septembra

Nedelja: 9.30 Slovenski zbori. — 10.00 Prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Oddaja za najmlajše: »Čudežni vrt«, pravljica. — 12.15 Vera naš čas. — 14.45 Vokalni tercet Metaljček. — 21.00 Ljudska opravila in opasila: (27) »Med mašami«.

Ponedeljek: 18.30 Skladbe jugoslovanskih avtorjev. — 19.15 Smetana: Blanik, simfonična pesnitev iz cikla »Moja domovina«. — 19.30 Znanost in tehnika: »Encimi«. — 20.30 Iz glavnih italijanskih opernih gledališč: Pergolesi: »Služabnica gospodarica«, »Lievietta in Tracollo«.

Torek: 18.30 Italijanski operni pevci: (37) »Marcella Poble in Antonietta Stella«. — 19.15 »Pustolovščine Toma Sawyerja«, radijska zgodba za mladino - 4. del. — 21.00 Obletnica tedna: »Bitka pri Borodinu leta 1812«. — 21.40 Klavirska sonata Ludwiga van Beethovna. — 22.00 Zgodba Pavla Diacona, po njegovi Historii Langobardorum - 2. oddaja.

Sreda: 18.30 Honegger: Simfonija št. 3, imenovana »Liturgična«. — 19.30 Turistični razgledi. — 21.00 »Intervju«, radijska drama. — 22.30 Druga mednarodna revija pevskih zborov v Loretu - 5. oddaja.

Četrtek: 18.30 Iz italijanskega glasbenega ustvarjanja: Glasba v Florenci za časa Medicejcev - 4. oddaja. — 19.00 Altistka Elza Karlovac, pri klavirju Gojmir Demšar. — 19.30 Za Valvasorjem po naši deželi - 11. oddaja. — 21.00 Simfonični koncert orkestra Tržaške filharmonije.

Petek: 18.30 Iz simfonične glasbe 19. stoletja. — 19.00 Koncertna sezona Tržaške ljudske univerze 1960-61. — 19.30 Clovek in cesta: (11) »Pedagogija cestne varnosti«. — 20.45 Igrajo Veseli planšarji. — 21.00 Koncert operne glasbe. — 22.00 Srečanja s tržaškimi književniki: (11) »Stello Mattioni«.

Sobota: 16.00 Junaki športa: (3) »Pariz-Madrid, prva velika avtomobilska dirka«. — 19.15 Tržaški obiski: Sesljan in okolica. — 20.40 Zbor Emil Adamič iz Ljubljane. — 21.00 »Sodnikova hči«, napisal J. Jurčič.

Bazoviškim žrtvam

Ko pride 6. september, se Slovenci na Primorskem vsako leto ustavimo ob spominu na žrtve, ki so leta 1930 padle v Bazovici pod strel fašistov. Spominjamo pa se jih vsak po svoje. Eni vidijo v njih le narodne borce, ki so padli v boju zoper tedanji fašistični režim za svobodo slov. naroda. Drugi hočejo videti v njih prve revolucionarje, predhodnike tiste krvave revolucije in nove diktature, ki je po letu 1945 zavladala nad slov. narodom v Jugoslaviji. Mi katoliški Slovenci pa gledamo v štirih mladih fantih in možeh, ki so padli pod streli v Bazovici, štiri mlade žrtve, ki so sicer imeli dobre namene, a so se za svoje cilje poslužili za krščansko moralno nedovoljenih sredstev. Verjetno se svoje zmote niso zavedali, pri delu jih je gnal idealizem in odpor zoper nasilno diktaturo in raznarodovanje, čutili so, da jih pri tem podpira tedanja slovenska raja na vsem Primorskem... Diktatura pa ni upoštevala tega in je zato zahtevala njih življenja. Delali so v dobri veri, umrli so kot kristjani. Zato se pokojnih Bajdovca, Valencića, Miloša in Marušiča najbolj spominjajo tisti, ki za pokojnih duš molijo, kot delajo dobri Bazovci, ki imajo vsako leto zanje sv. mašo zadušnico.

Vabimo na 14. Marijanski shod na Opčinah, ki bo v nedeljo 9. septembra. Začetek ob 4^h popoldne. Goričani in Tržačani, pridite!

PIERRE L'ERMITTE 36

Najboljša izbica

POVEST DOBRIH LJUDI

Trg je bil črn od ljudi. Vse tovarne, delavnice in uradi so poslali svoje zastopnike in svoje zastopnice. Pridružila so se jim še nekatera poslanstva iz Pariza in večjih bližnjih krajev. Skozi na stečaj odprta vrata sta opazila rdeče kravate mestnih svetovavcev in poslancev, katerih imena so šla od ust do ust med množico.

Ko sta se prikazala duhovnika, je začelo vršalo. Nekateri so se prešerno smejali, drugi so ju gledali z nekim čudnim veseljem.

»Glejte ju... črnuharja!«

Delavci so se norčljivo odmikali, da so jima naredili prostor, a takoj so se za njima zopet zili v maso in ju počasi, počasi potiskali proti vhodu razsvetljene dvorane. Za seboj sta duhovnika slišala izraze, ki so bili vse prej kot prijazni.

»Vesta, kako vstopata... a preden se bosta vrnila...!«

»Kdo ve, če sta doma dobro prešela kosti?«

»Glejte ga mladca! Ves bled je od strahu!...«

In res je bil Mijo bled kot zid. Nikoli še ni videl ne slišal kaj podobnega, ko so ljudje rjuli kot divje živali ter mahali in grozili na vse strani.

»Upam, da se ne bojte,« je vprašal misijonar Mija nekam začuden.

»Bati se? In zakaj? Saj jima prinašava resnico v Kristusovem imenu. Vem, kaj in kako jim jo bo treba povedati,« je nadaljeval misijonar, ne da bi čakal odgovora.

»In če naju napadejo?«

Misijonar je nekaj zamrmral. Hotel je reči, da so končno padli zaradi divjosti mase že sveti Stefan, sv. Peter, sv. Pavel in mnogo drugih svetnikov in da bi ne bilo nečastno umreti tu... Celo bolje bi bilo kot pa doma ali v bolnici na postelji zaradi raka na jetrih ali zaradi kake dru-

ge bolezni. Ko pa je videl, da postaja Mijo vedno bolj nemiren, se mu je zasmilil in mu pošepetal:

»Ne bojte se... ne bodo naju napadli.«

Množica ju je počasi porivala k prvim vrstam sedežev v dvorani, prav pod grozeče poglede govornikov. Končno se je zborovanje začelo. Vršilo se je po istem načinu kot vsa taka zborovanja, ki jih prirejajo poklicni hujskači. Začenjajo s tem, kar prija množici in kar podžiga strast in sovraštvo. Prvi učinek tega je divje ploskanje, ki ga že v naprej najeti plačanci sprožijo in podžigajo.

Govorili so o Franciji in tudi o Rusiji, kjer so kazali v očarljivi luči srečno stanje delavcev, ker tam ni osebne lastnine, ne gospodarjev ne duhovnikov in tudi ne Boga; kjer je ljudstvo svobodno in kjer so vsi narodi bratje brez razlike. Tudi v Franciji mora postati tako — so trdili — in kmalu. Zato je treba pomesti z vsemi tistimi, ki niso z ljudstvom.

Množica je burno zaploskala in vstala ter zapela komunistično himno. S str-

mečimi očmi je gledal Mijo zmagajo laži, in si mislil, kako težko je dokazati očitvidno resnico zaslepljenemu človeku. Sam zase je iskal odgovor na vse, kar so ti zagrizenci zili med ljudstvo. Spomnil se je na bogoslovne knjige, iz katerih se je učil v bogoslovju, a prišel je do zaključka, da v tem slučaju bi z vso šolsko učenostjo nič ne opravil pri množici, ki s svojo glavo ne misli in je zaslepljena od nespametnih obljub. Zavladale so pri ljudeh strasti, ki kot divje zverine iščejo, kako bi se rešili vsake ovire.

Dvorana je bila za pogled strašna... Kot vihar, ki pretrese dno jezera in prinese na površje vse, kar je grdega bilo skritega v njem. Vse so pokazali v najgrši luči: vero, družino, domovino, lastnino, vse temelje, na katerih sloni človeška družba. Vse, prav vse kar je resnemu človeku svetega in velikega.

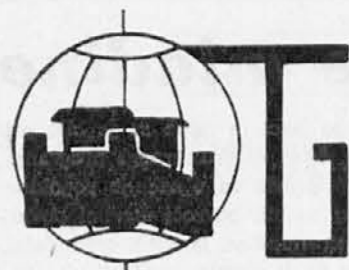
Sreče, — so vpili govorniki, — ni onstran groba. Tu je, na zemlji je. Poiskati jo je treba tam, kjer je in sicer v blagajnah bogatinov. Treba je uničiti duhovnike, ki so zagovorniki bogatih... Kdo naj

opravi to delo? Ljudstvo, ker samo ono dela, delavci z eno besedo.

Ko se je noro ploskanje poleglo, je vstal misijonar in prosil za besedo. »Najprej so mu jo odrekli, a on je ugovarjal, češ da je bilo napovedano na plakatih po zidovih, da se bo vsak lahko oglasil in povedal svoje. Člani odbora na odru so bili zato prisiljeni, da mu dovolijo, nekateri s hinavsko vljudnostjo, drugi rdeči od jeze. Končno je le uspelo misijonarju, da je prišel do govorniškega prostora, kjer je imel pod seboj vso množico. Bil je velik in močan, širokih pleč, odločnega in prijaznega obraza. Dvorana je utihnila in vsi so pričakovali, kaj bo zdaj. Najprej je povedal, da nima navade, da bi skrival v žep svojo zastavo, zato bo začel z znamenjem križa. In res se je prekrizal slovesno z velikim križem od čela do prsi, od leve do desne rame...«

Se večji molk je nastal v dvorani. Zdelo se je kot mir, ki naznanja veliko nevihto.

(Se nadaljuje)

GORIŠKE NOVICE

Stavke in uspehi stavk na Goriškem

Na sedežu Trgovske zveze v Gorici so pretekli petek podpisali pokrajinski sporazum, ki bo stopil v veljavo 6. sept. Tokrat gre za pekovske delavce, katerim se bo dnevna mezda zvišala za 400 lir za specializiranega delavca in 350 lir za navadnega. Povišale se bodo mezde tudi ostalih kategorij, v številni vajencev. Mezda za sedmi delovni dan se bo zvišala za 100 odstotkov. S tem je zaključen spor, ki je tako dolgo trajal v naši pokrajini.

Gradbeni delavci pa so, po razbitju pogajanj na sedežu Vsestranske zveze v Rimu, sklenili ponovno stavko, in sicer so stavkali od sobote 1. septembra do točka 4. septembra.

Prav tako so delavci podjetja Ribiči sklenili, da se bodo nadalje borili za doseg svojih pravic. — Kdaj bodo znova stopili v stavko, pa niso še določili.

Pomembna dela v Števerjanu

V števerjanski občini so pretekli teden začeli s pomembnimi deli. Začeli so kopati veliko shrambo za vodo, ki bo povezana z goriškim vodovodom na Oslavju.

Podjetje Mattirola pa je začelo z asfaltiranjem ceste, ki pelje čez Grojno do Bukovja.

Uvoz zelenjave na goriškem trgu

Goriški grosisti zelenjave naročajo sedaj zelenjavo in sadje iz notranjosti države, zato so cene zelenjave znatno padle. Tako so morali tudi naši kmetje, ki so zaradi suše zelo dvignili cene, spet znižati cene svojemu blagu.

Umrli je najstarejši Benečan

V Klinjah v Beneški Sloveniji je umrl najstarejši beneški Slovenec in tudi najstarejši človek v Julijski Benečiji Josip Jusič. Dopolnil je 107 let. Pogreb se je izvršil na občinske stroške. Udeležili so se ga tudi predstavniki krajevnih in občinskih uprav. Na pokopališču se je od staroste vseh Benečanov poslovil župan Crucil iz Šempetra Slovenov.

Hude posledice suše v naši pokrajini

Pokrajinsko nadzorništvo za kmetijstvo je proučilo težki položaj, ki je nastal na Goriškem zaradi trajajoče suše. Ugotovili so, da je suša povzročila že eno milijardo in 700 milijonov lir škode. Če pomislimo, da meri obsežnost obdelane zemlje na Goriškem komaj 38 tisoč hektarjev, od teh 10.500 hektarjev pomešane s kamenjem,

Športne tekme med Korošci Tržačani in Goričani

V soboto 1. septembra je bilo vse živo na igrišču Kat. doma. Zbrala se je mladičina treh slovenskih dežel, da se med seboj pomeri tudi v športu. Prvič se je to zgodilo in uspeh sam nam je porok, da gotovo ni zadnjič; gotovi smo, da bomo prihodnje leto na Koroškem ali na Tržaškem še vse lepše organizirali in izvedli.

Igrišče Kat. doma je tokrat prestalo ognjeni krst. Izkazalo se je, da bo res primerno za potrebe naše mladine, ki bo v nadalje hotela gojiti šport.

Tekmovanje samo je bilo zelo zanimivo, saj smo imeli v gosteh tržaškega atleta Neubauerja, ki je s svojim rekordom v skoku s palico med najboljšimi na Tržaškem, pa tudi Anselmija, ki ga že vsi dobro poznamo, in Di Battista. Niti Korošci niso razočarali, saj so uspehi, ki sta jih dosegla Fern in Malle, zelo dobri. V namiznem tenisu niti Goričani ne Korošci niso imeli atleta, s katerim bi se zoperstavili tržaškemu B. Košuti, ki je z vsemi dobesedno pometa. Goričani so jim povrnili v odbojki, kjer je goriška Olympia odločno zmagala.

Iz vsega poteka tekmovalj bi opazovalec lahko sklepal, kako si naša mladina želi takih srečanj in tekmovalj med brati, ko se lahko v živem agonizmu navdušuje za svojega atleta v svojem jeziku, saj je po navadi po vseh stadionih in igriščih le tuja beseda.

je položaj goriških kmetov res obupen. Izgubili so eno tretjino vseh pridelkov, ostali pa so v veliki nevarnosti. Največ so utrpeli zaradi suše kmetovavci gradiščansko-krmrinskega polja in v Sovodnjah. Položaj je iz dneva v dan slabši. Z vsakim novim dnevom povzroča suša od 30 do 35 milijonov lir škode. Sedanja generacija ne pomni take suše, starejši ljudje pa pravijo, da

TRŽAŠKE NOVICE

Rimske izkopanine

Trst je bolj reven na starodavnih izkopaninah, pretekli teden pa so delavci, ki so imeli nalogo popraviti zid arheološkega muzeja pod katedralo sv. Justa, čisto slučajno našli na 25 m dolg rimski zid. Zaradi te izkopanine bodo sedaj na griču nadaljevali s sistematičnim iskanjem ostankov Trsta iz rimske dobe.

Novi generalni konzul

V ponedeljek je prispel v Trst novi jugoslovanski generalni konzul dr. Rudolf Janhuba, ki je nasledil dr. Žigi Vodušku. Vodušek je vodil generalni konzulat v Trstu štiri leta. Na meji sta dr. Janhubo pozdravila konzul Oluč in podkonzul Kovačič. Dr. Janhuba je star 48 let, od leta 1948-49 je bil svetnik pri jugoslovanskem veleposlaništvu v Rimu, nato pa urednik ljubljanskega dnevnika Slovenski poročevalec in Delo. V naslednjih dneh bo konzul opravil obiske pri tržaških oblasteh.

Obisk iz S. Marina

Na obisk v naše mesto sta prišla dva kapetana regenta male republike S. Marina. Z njima je tudi državni tajnik za zunanje zadeve ter skupina izletnikov. Tržaške oblasti so jim priredile več sprejemov. Skupina obišče tudi Jugoslavijo, med drugim Postojnsko jamo.

Elettra v Trstu

V bazen tržaškega arzenala so pripeljali razbitino Marconijeve ladje Elettra. Tukaj jo bodo restavrirali in nato prepeljali v Rim, kjer jo bodo postavili pred ministrstvo za pošto in telekomunikacije kot Marconijev muzej. Na tej ladji je Marconi opravljal poizkuse z brezžičnim telegrafom. Ladjo so leta 1944 potopili v bližini Zadra.

Tehnični rezultati so naslednji:

Krogla: 1) Di Battista R. (Go) m 12,76; 2) Fern (Ko) m 12,44; 3) Neubauer (Ts) m 12,27; 4) Malle (Ko) m 11,95; 5) Prinčič (Go) m 11,34.

Daljina: 1) Di Battista (Go) m 5,92 (izven konk. 6,08); 2) Malle (Ko) m 5,86; 3) Neubauer (Ts) m 5,72; 4) Anselmi (Go) m 5,67; 5) Fern (Ko) m 5,36.

Kopje: 1) Anselmi (Go) m 41,98; 2) Neubauer (Ts) m 40,38; 3) Fern (Ko) m 37,87; 4) Cej (Go) m 35,14. — Izven: Kogoj L. m 40,28; Peršolja O.

Stafeta 4x250 m čez drn in strn: 1) Gorica s časom 11'16 (Peršolja B., Kogoj, Cej, Anselmi); 2) Koroška s časom 11'18 (Grajner, Uznik, Vrhovnik, Rigelnik); 3) Trst - odstopili po 1. predaji.

Končna lestvica srečanja v lahki atletiki:

1) Gorica 32 točk, 2) Koroška 23 točk, 3) Trst 13 točk. — Za Gorico so tekmovali člani Olympije.

Namizni tenis: posamezniki: Košuta B. (Ts) - Figelj (Go) 2:0; Košuta B. (Ts) - Hanzl (Ko) 2:0. — Ekipe: Trst (Košuta B. in Košuta E.) - Gorica (Figelj in Franko V.) 2:0.

Odbojka: Gorica (Olympia) - Trst 2:0 (15:13; 15:12). — Za Gorico so igrali: Anselmi, Kusič, Prinčič, Di Battista, Trpin, Figelj, Pavlin. Za Trst so igrali: Neubauer, Košuta B., Košuta E., Bellič, Jovan, Cej.

moramo nazaj do leta 1878, da srečamo spet tako suho leto. — V mesecu avgustu so Goričani porabili 558 tisoč kubičnih metrov vode, kar znači 2500 kubičnih metrov vode na dan več kot lanski avgust.

O poraznih posledicah suše poročajo tudi iz drugih krajev Italije. V mnogih mestih so omejili uporabo vode na najnujnejše.

Velik požar v Turjaku

V petek ponoči je zajel silovit požar posestvo Fonda v Turjaku. Uničil je senik, 400 stotov sena, 100 stotov slame, skedenj, eno kravo in 180 kv. metrov strehe. Povzročil je 7 milijonov lir škode. Gasilci iz Gorice, Tržiča in Ronk so bili vso noč na delu, da so omejili požar.

Oddaja »VERA IN NAS ČAS«
v nedeljo 9. septembra ob 12.15:

14. marijanski shod na OPČINAH

Novi poveljnik prezidija

Divizijski general Guadagni je nasledil bivšemu poveljniku tržaškega vojaškega prezidija gen. Vismari. Gen. Guadagni, ki je po rodu Tržačan, je že opravil vljudnostne obiske pri oblasteh.

Kongresi

Na tržaški univerzi bodo otvorili zdravniške študijske dni. Pričel se je tečaj za primerjalno pravo. Udeleženci tečaja bodo imeli nekaj sej tudi v Ljubljani.

R A Z N O

Spor med založniki in knjigarnami

Kakor je bilo že naznanjeno, bi morali osnovnošolski otroci v prihodnjem šolskem letu dobiti učbenike brezplačno. A sedaj, komaj dva tedna pred pričetkom razdeljevanja knjig, grozi nevarnost, da se bo razdeljevanje zelo zavleklo, ali pa da se sploh ne bo izvršilo. Nastal je namreč spor med založniki in knjigarnami, ki se noče še pomiriti. Knjigarnarji so sklenili, da bodo dne 15. septembra organizirali protestno stavko. Vzrok stavke izhaja prav iz vladnega zakona. Vlada je namreč izračunala, da bi brezplačno razdeljevanje šolskih knjig v treh letih stalo državo 12 milijard in 800 milijonov lir. Po natančnejšem pregledu pa je ta vsota narasla na 15 milijard. Ker bi ta izdatek vladno zelo obremenil, je sklicala vse knjigarnarje in jim predlagala, naj bi vsaj za prva tri leta prodajali šolske knjige s 12 procentnim popustom. Ze se je zdelo, da so pogajanja na dobri točki, ko so se nepričakovano knjigarnarji uprli in napovedali v znak protesta stavko za 15. september.

Radioaktiven dež nad prestolnico

Posledice novih nuklearnih razstrelitev na Novi Zemlji so se te dni pojavile tudi v italijanski prestolnici. Zaznamovali so večjo radioaktivnost v deževnici in v mleku. Znanstveniki so izjavili, da sledovi »Joda 131«, ki so jih našli v mleku in v deževnici, ne povzročajo še nobene nevarnosti.

Silen tajfun v Hong-Kongu

Dne 1. septembra je kolonijo Hong-Kong zajel silen tajfun. Povzročil je veliko razdejanje. Nad 50 ljudi je izgubilo življenje, okoli 20.000 pa jih je ostalo brez strehe. Tajfun je spremljal silovit naliv, ki je poplavljal vse nižje predele mesta, a tudi napolnil zaloge vode, ki so začele že popajati zaradi hude suše.

Jacqueline se je vrnila v Ameriko

Zena ameriškega predsednika Kennedyja, Jacqueline, se je dne 31. avgusta s hčerko Karolino vrnila s počitnic v Ameriko. Preživela je tri tedne v Ravelli na amalfitanski obali. Ondotno ljudstvo ji je bilo zelo naklonjeno in ji je izkazalo nešteto simpatij. Pred odhodom so jo imenovali za častno meščanko Ravella. Na letališču v Fiumicinu sose od visoke gostinje poslovice najvišje rimske osebnosti med njimi predsednik Fanfani. Predsednik republike Segni pa je Kennedyjevi ženi poklonil šop vrtnic.

Izšla je nova knjižica

ŠKOF SLOMSEK

(ob stoletnici smrti 24. sept. 1862)

Cena: 50 lir. — Priporočamo!
Spisal Fr. Hrastelj

Novi žrtvi Eigerjeve stene

Nevarna stena Eigerja v Švici, ki so jo leta 1938 prvi preplezali avstrijsko-nemški plezalci, je od takrat zahtevala že prav veliko žrtev. Pretekli teden je zahtevala dve novi, in sicer nekega Angleža in nekega Avstrijca, ki sta na skupni navezi padla 500 metrov globoko v prepad. Dva nemška alpinista pa sta se ponorečila v Saaški dolini, ko sta padla 20 m globoko na grebenu Weissmiesa.

Nova cistercijska opatija

V kraju Portglenone v Severni Irski je liverpoolski nadškof Heenan blagoslovil temeljni kamen za novo cistercijsko opatijo, ki bo prva, odkar so bile v šestnajstem stoletju razpršene vse redovne družine. V govoru je dejal nadškof, da se razmere spreminjajo in da še pred sto leti ne bi nihče verjel, da bodo v teku enega meseca napravili vljudnostni obisk pri svetem očetu; angleška kraljica, angleški ministrski predsednik in canterburyjski nadškof, kar se je zgodilo letos. Bližina novega vesoljnega cerkvenega zbora ustvarja novo duhovno atmosfero.

OBVESTILA

UČNA NAGRADA. Naučno ministrstvo je razpisalo precejšnje število učnih nagrad za dijake, ki so zaključili šolsko leto s srednjo oceno nad 6 desetin in se nahajajo v neugodnih gospodarskih razmerah. Nagrada je vezana na kratek pismen izpit in za pripravitelje k temu izpitu je treba vložiti najkasneje do 15. septembra prošnjo na nekolonovanem papirju, naslovljeno na ravnateljstvo šole, in priložiti prošnji davčni list ter poseben obrazec, ki ga deli šola. — Ravnateljstvo nižje srednje šole (gimnazije) in strokovne šole v Gorici vabi dijake, ki so junija končali brez izpitov, da pridejo v soboto, 8. t. m. ob 9. uri v šolo, kjer jim bo ravnatelj vse natančneje obrazložil. Namesto dijakov pridejo lahko tudi njih starši.

VPISOVANJE na slovenskem učiteljsku v Trstu se je začelo. Trajalo bo do 25. septembra. — Podrobna navodila so na razpolago v tajništvo zavoda. Uradne ure vsak dan od 9. do 12.

RAVNATELJSTVO Nižje trgovske strokovne šole pri Sv. Ivanu obvešča dijake, da se vpisovanje za I., II. in III. razred nadaljuje do 25. septembra t. l. vsak delavnik od 10. do 12. ure. — Učenci, ki se vpišejo v I. razred, naj se na tajništvo šole informirajo, kakšne dokumente morajo predložiti.

ZA UCITELJE V TRSTU. Šolsko skrbništvo sporoča, da so od 5. septembra dalje izpostavljene na vpogled na Šolskem skrbništvu - ul. Duca D'Aosta, 4 - na Šolskem nadzorništvu - ul. Frausin, 12 in na didaktičnih ravnateljstvih lestvice za časna mesta in suplenca na osnovnih šolah s slovenskim učnim jezikom v Trstu za šolsko leto 1962-1963.

SV. MASA NA KATINARI. Ob priložnosti 23. obletnice zgraditve kapelice Kraljice Miru na Katinari se bo vršila sv. maša v nedeljo 9. sept. t. l. ob 10. uri.

Koristne knjige

Kot duhovno pripravo na bližnji vesoljni cerkveni zbor priporočamo vernikom knjižici:

Molitvena ura za Cerkev in duhovnike (Več. mol. 27. ura), Molitvena ura za edinjenje kristjanov (Več. mol. 28. ura).

Enako se dobijo v posebnih knjižicah: Molitvena ura na čast presv. Srcu Jezusovemu (Več. mol. 17. ura), Molitvena ura na čast brezmad. Srcu Marijinemu (Več. mol. 18. ura), Molitvena ura za obisk sv. Rešnjega Telesa (Več. mol. 25. ura).

Knjižice so po 50 lir, pri večjem naročilu primeren popust.

Istočasno priporočamo: »Večna molitev« - molitvenik, ki vsebuje poleg maše, spovednih in obhajilnih molitev 32 molitvenih ur pred sv. R. T. »Kristus, kralju« - priljubljen dijaški molitvenik. Rdeča obreza je pošla; dobi se še usnje, zlata obreza po 1.500 lir, ter luksuzna vatirana vezava po 1.800 lir.

Mašna knjiga - skoraj popoln slovenski

Vzgojni zavod Alojzijevišče

Zopet se bliža začetek šolskega leta. Marsikatera družina je v skrbeh, kaj bo z otroki, ki posejajo srednje šole v Gorici. Doma nima nihče časa, da bi nadzoroval učenje; v vsakdanjem potovanju z vlakom ali koriero je polno nevarnosti, da postane mladina še bolj divja in razbrzdana; čuta za red in disciplino je vedno manj. Staršem, ki jim je pri srcu dobra in krščanska vzgoja dečkov, bi priporočili naš vzgojni zavod Alojzijevišče, kjer lahko vsak, kdor le hoče, zraste v dobrega in marljivega fanta. Ze nad 70 let je, odkar je bilo Alojzijevišče ustanovljeno, in je mnogo dobrih fantov in mož izšlo iz njega, saj ima v svojem poslanstvu ne le skrb za učenje, ampak tudi vzgojo v značajne ljudi, ki naj jim bo sveto to, kar je bilo sveto našim prednikom: Bog in rod.

Vpisovanje v Alojzijevišče se vrši ta mesec v dopoldanskih urah do 25. septembra. Tudi gojenci prejšnjih let se morajo vpisati. Ker je število mest omejeno, bodo imeli prednost tisti, ki se prej vpišejo. Pohitite!

misal z bogatim molitvenikom in pesmarico. Dobi se v štirih različnih vezavah od 1.400 lir navzgor.

Vse imenovane knjige se naroče pri avtorju Iv. Vrečar - Trieste (202), Viale XX Sett., 88, ali v slovenskih knjigarnah v Trstu in Gorici.

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

DAROVI

Za Katoliški dom: B. V. in A., Podgora 20.000; družina iz Gorice namesto cvetja na grob pok. prof. M. Fileja 10.000; N. N. 1.000; N. N. 2.000; N. N. 500; bivši alojzijevišnik 1.000; Marijina družba, Gorica 12.000; N. N. 1.000; Ida Tuta 1.000; N. N. Gorica 15.000; družbenica N. N. 4.000; M. S. 5.000; F. C. 1.000; V. P. 1.000; Jože Čotar v spomin na pok. prof. M. Fileja 1.000; družbenica N. N. 10.000; Marica Sardoč 2.000; U. Z. 3.000; N. N. 2.000; N. N. 1.000; N. N. 2.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 5.000; N. N. 1.000; H. K. 2.000; I. H. 2.000 M. K. 1.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: L. M. 2.000; Jože Piščanc 2.000; Angel Turk 5.000; namesto cvetja na grob pok. Dore Furlan daruje Amalija Cink 1.000, Marija Bandelj

Širite „Katoliški glas“

v isti namen 1.000, Ernesta Rudež v isti namen 1.000; Marija Zagar v spomin pok. Ivana Bandel in pok. Dore Furlan 1.000; Franciška Zimola 1.000; Felicita Vodopivec 1.000; D. N. 20.000 lir. — Bog plačaj!

Za Alojzijevišče: Namesto cvetja na grob župnika Krištofa Tomsiča daruje svak Alojž Čevdek 3.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 20, osmrtnice L 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

+

Ob smrti našega dragega očeta, moža, brata in deda

VIKTORIJA TENCE

ki je, previden s sv. zakramenti, preminil pretekli četrtek 30. avgusta, se iz srca zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali. Posebna zahvala preč. g. župniku za žalne obrede, cerkvenim pevcom in godbi za žalostinke, kakor tudi vsem darovalcem cvetja in številnim pogrebcom, ki so ga spremili na zadnji poti.

Pokojnika toplo priporočamo v molitev.

Zalužoka žena MARIJA, sinova VIKTORJA in LUCIJANA z družinoma, brata, sestre in ostalo sorodstvo.

Sv. Križ - Trst - Milan - Sidney,
dne 1. septembra 1962

V nedeljo 16. sept. ob 16^h Jesensko slavlje v Števerjanu.